

عنوان مقاله:

تأثیر مقتضیات زمان و مکان بر مفهوم تمکین و نشوز موثر در نفقه از دیدگاه فقه امامیه

محل انتشار:

مطالعات زن و خانواده، دوره 10، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

نجمه شریف پور - رشته فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

محمد بهرامی خوشکار - دانشیار گروه فقه و حقوق، دانشکده فقه و حقوق، مدرسه عالی شهید مطهری، تهران، ایران

سید ابوالقاسم نقیبی - دانشیار گروه فقه و حقوق، دانشکده فقه و حقوق، مدرسه عالی شهید مطهری، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

تمکین به معنای خاص از جمله حقوق جنسی زوج است و تمکین به معنای عام علاوه بر حقوق جنسی، از لوازم ریاست شوهر بر خانواده به شمار می آید و نشوز زوجه در ادبیات فقیهان، معرف عدم تمکین است. با عنایت به تغییر سبک زندگی و تحولات در مناسبات زوجین این سوال مطرح می شود که آیا تمکین و نشوز از نظر مفهوم و مصداق دچار تحول شده است؟ بدون تردید تمکین از جمله حقوق امضایی است و مانند مجعول تاسیسی نیازمند به جعل اعتبار از ناحیه شارع می باشد. شارع ضمن شناسایی تمکین متعارف و امضای آن، مناسبات زوجین و نهاد خانواده را با سازو کار حقوقی مناسب تحکیم بخشیده است. پایداری زوجیت و نهاد خانواده از مولفه های متعددی تأثیر می پذیرد و تمکین از جمله آن مولفه هاست. در این پژوهش با روش توصیفی و تحلیلی بر این نکته تأکید شده است که تمکین به معنای عام، متناسب با مقتضیات زمان متحول شده است. از این رو علیرغم فعالیت اجتماعی و اشتغال زوجه در بیرون از خانه، زوج ملزم به انفاق می باشد.

کلمات کلیدی:

تمکین، نشوز، مقتضیات زمان، احکام امضایی، نفقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1568896>

